

Skattesystem tillader jeg mig vedblivende at anse for at være særdeles uheldigt, naar jeg skal bruge et særdeles moderat Udtryk.

B. Holm: Uagtet jeg meget nødig vil gjøre den ærede Minister Uret, frygter jeg dog for, at det vil komme til at gaa mig i Dag, som det er ga aet adskillige af de ærede foregaaende Talere, at jeg desuagtet vil komme til at gjøre ham Uret. Man hørte jo den ærede Minister sige overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (Kjær), at han havde gjort ham storlig Uret, idet han omtalte Skattepørgsmaalet, og den ærede Conseilpræsident søgte nu nærmere at forklare, hvori og hvormed det nævnte ærede Medlem havde begaaet denne Uret mod ham. Uagtet den ærede Minister mente at bruge et mildt Udtryk overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds, naar han sagde, at det af det ærede Medlem omtalte Skattesystem var meget uheldigt, saa tilstaar jeg, at jeg ikke har været i Stand til at opdage Nogetsomhelst fra den ærede Conseilpræsident, der gaar i Retning af at ville reformere paa Skattevesenets Omraade. Jeg kan nok tænke, hvad den ærede Minister sigtede til; han sigtede til det lille Lovforslag, han har indbragt til nogen Forandring i Lødbogtvingningen, men jeg er sikker paa, at der er ikke ret mange Medlemmer her i Thinget, være sig af Oppositionen eller af dem, som man til daglig Brug kalder Regjeringens Venner, der hylde dette Lovforslag, thi jeg tror ikke, den ærede Conseilpræsident faar Mange til at tro, at man skulde kunne kalde dette Forslag en Reform paa Skattevesenets Omraade, eller med andre Ord en „Lødbreform“. I det Hele kunde det jo synes efter den ærede Conseilpræsidents Ytringer, at de forskjellige Medlemmer her i Salen, som i Dag have fundet sig foranlediget til at tage Ordet, godt kunde have sparet sig det, idet nemlig den ærede Conseilpræsident sagde, at Regjeringens Stilling aldeles ikke var forandret derved, Regjeringen havde tænkt sig det iforveien, og som Følge deraf kunde alle vi øvrige Medlemmer, der mulig kunde have ønsket at udtale os i en lignende Retning som den, de Medlemmer, der have udtalt sig, ere gaaede, spare os den Uleilighed. Den ærede Conseilpræsident lod endog forstaa, som om han hylde den Tanke, at det var Regjeringens Pligt at søge en Overenskomst. Jeg tilstaar, det forundrer mig noget at høre dette Udtryk fra den ærede Conseilpræsident; men jeg ventet nu at se, at han bringer dette Udtryk til Virkelighed, thi vist er det, at det endnu aldrig har været muligt for os at opdage Noget, der tyder paa en Overenskomst; tværtimod er den ærede Conseilpræsident — hvad jeg iøvrigt priser ham for — traadt op paa en saa bestemt Maade, at der ikke har kunnet være nogen Tvivl om, i hvad Retning han vil gaa; men naar han blandt Andet omtalte sin Tilbøjelighed til en Overens-

komst, saa kan jeg ikke negte, at det ligger temmelig nær at spørge: Paa hvad Maade har da den ærede Conseilpræsident vist sig villig til Overenskomst overfor det i hans egen Mund største Forslag, nemlig om Forsvarsvæsenet? Er den ærede Conseilpræsident ikke der traadt op saa bestemt, ja, jeg kunde fristes til at sige saa halstarvig som mulig lige overfor os, og naar man taler om Valgernes Dom, saa kommer han med mangehaande Ting, men det synes mig, at alle disse mangehaande Ting berettiger til at gaa ud fra den Forudsætning, at det ikke alene er dette Spørgsmaal, som Valgerne ere uenige med den ærede Conseilpræsident om, men at det næsten er paa hele Linien. Dersom man skulde se nogen Forandring siden Valget den 25de April, saa synes det mig, at man fra Regjeringens Side burde have set Forslag fremkomme, som indeholdt, om ikke helt ud det, man her forlangte, saa dog Noget, der havde en stærk Tendens i den Retning; men hvor ere Forslagene henne? Smidlertid maa man jo haabe det Bedste, men jeg negter ikke, at det staar for mig, som om man ved Siden deraf maa være forberedt paa det Værste; thi den ærede Conseilpræsidents Optraeden har indtil dette Øieblik ikke været af den Bestaffenhed, at man kunde tænke sig ham som nogen heldig Mæglingmand; dertil tror jeg virkelig, at han er for bestemt en Karakter, og derfor tror jeg, at han vil have ondt ved at fravige sine egne Principer. Smidlertid er man jo, naar han har sagt det, forpligtet til at tro det, indtil man ser det Modfatte; men det skulde, efter hvad man har hørt om enkelte af de Forslag, der ere vedtagne her paa Finantsloven, forundre mig. Der er blevet sagt om Theatret, at vi have taget det som et Stridspørgsmaal. Jeg siger for mit Vedkommende, at jeg betragter det ikke i og for sig som et Stridspørgsmaal; jeg betragter det for det, det er, og at vi forbi det har kostet saa mange Penge, omfider maa se at faae en Forandring deraf, og naar man staar lige overfor en Regjering, med hvilken man skal have Stridspørgsmaal frem paa andre Omraader, tage vi Theatret med; det er min Stilling. Men der er flere Punkter, paa hvilke man har hørt, at Regjeringen paa ingen mulig Maade vil gaa ind; der er saaledes Skolelærernes Lønning, der er Overstudet af de Præsteembeder, som den ærede Kultusminister har forandret, og som er opført paa Finantsloven, der er ekstraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet o. s. v. Man maa altsaa nu, efter at have hørt den ærede Conseilpræsident, gaa ud fra, at han vil træde mæglende op, naar han kommer i Landsthinget; i alt Fald tilstaar jeg, at jeg efter hans Udtalelse her idag er bleven noget nysgjerrig efter at høre Finantslovens første Behandling i Landsthinget; thi vist er det, at træder han op der paa den Maade, saa bliver Situationen efter min Opfattelse noget forandret; men jeg skulde feile meget, om dette ffer;